

DIGNUS EST AGNUS QUI OCCISUS EST. ACCIPERE VIRTUTEM ET DIVINITATEM ET SAPIENTIAM ET FORTITUDINEM. Apoc. 1. 12

IN PACE IN DIPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIETUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSES INVENT SIBI DOMUM

ETTURTUR NOVUM ALTARIA.

OROKIMADAS

VIRGO IPSUM OUEM GEND

IT DEUM ADORAVIT

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

FLORABUNT SACERDOTES:

PARCE POPULO TUO

QUI FRUMENTUM ECCE AGNOS DEI

ELECTORUM CONSERVASTI CUJUS NON SUM DIGNUS.

TARTALOM: *Mátrai Gyula dr.*: Jézus Krisztus által! — *Csaba Mária*: Oltáriszentség. — *Kerner István dr.*: Az Oltáriszentség örök Betlehemünk. — *Kivály Ödönné*: Boldog újévet! — *Központi*: Az Oltáregyesület januári inaszándéka. — *Miklósi László*: Új év — új élet. — *Olcsay Géza*: Lelki-tarsolyomból. — *Krónika*.

A Szent István-Társulat karácsonyi kiadványairól az idén is csak a legnagyobb elismerés hangján szólhatunk. *Változatos és praktikus témájú, tartalmas könyveket adott ki a Szent István-Társulat a nála megszokott pompás izlésű kiállításban*, amelyeket szívesen ajánlunk mélyen tisztelt könyvbarát olvasóinknak.

A Szent István könyvek sorozatában megjelent 120. sz. mű címe: **Faluvédelem**, írta *Rusznay Gyula dr.* A krisztusi elvek érvényesítéséről ír a falusi nagy szociális feladatok munkatérét rajzolva meg minden vonatkozásban. Szól a földbirtok jövedelmezőségéről, a tervbevett telepítésekről, különösen értékesen világítja meg a népművelés gazdasági vonatkozásait.

A 121—122. számú Szent István könyv a *protestantizmus-ról* szól, Dr. Lippay Lajos teológiai tanár tollából. Elfogulatlan tárgyilagossággal világítja meg a reformáció előzményeit, a világ minden részében létező luteránus, kálvinista, anglikán, protestánsok, a sajnálatosan óriási számú európai és amerikai szekták és úgynevezett nemzeti egyházak variációit. Igen értékes összefoglaló vallástudományi munka, amely nagyon jó szolgálatot tehet vezető embereinknek.

A **mai Amerika** című *dr. Szabó János* svábhegyi lelkész által írt munka egészen amerikai kiállítású és igazán Amerika levegőjét és világát elénk táró könyv, amelynek nagy sikert jósolhatunk. Olyan pap írta ezt a könyvet, aki húsz éven át élt «benne» az amerikai élet forgatagában, nemcsak mint szemlélő, hanem tevékeny lelképásztor. Följegyzései, impressziói, tapasztalatai a higgadt ítélőképesség szűrőin levezetve a komoly tárgyilagosság mezében jelennek meg előttünk. Rendkívül érdekfeszítő és tanulságos könyv, amely oda konkludál, hogy a mi jó van az amerikai tevékeny szellemben, azt itthon is iparkodjunk megvalósítani.

Régi népek új világok. *Dr. Kalmár Gusztáv* munkája. A magyar kultúr-történelem kezdetének ismertetése után a felfedezett és meghódított új világ-részek, országok, szigetek stb. rendkívül érdekes, kalandos, mozgalmas világába kalauzol bennünket történelmi hűséggel és rendkívüli érdekességgel mondván el mindent, amit a témáról tudni szeretnénk.

Schmidtmayr Mária új könyve, **Gyermekek az Isten útjain**, a szentéletű X. Piusz pápa emlékének ajánlva *Kertész Kálmán* kiváló fordításában jelent meg. Tizenegy szentéletű gyermekről szól, gyermekeknek írva azzal az égi üzenettel: «Tegyetek úgy, mint mi tettünk, szeressétek Jézust úgy, mint mi szerettük!»

A **vezérlő fejedelem**. Szerkesztette: *dr. Gáspár Pál*, előszavát írta: *dr. József Ferenc* királyi herceg. A Rákóczi jubileum alkalmából különösen aktuális és Rákóczi korát, lelkivilágát, eszményeit élénk táró tanulmány, amelynek igen nagy hasznát vehetnék kulturális előadások, Rákóczi ünnepélyek rendezői és előadói.

Multvári leányok címen a kiváló tollú írónő, *Blaskó Mária* írt kedves ifjúsági regényt. A 25 év előtti ifjúság kedves romantikája, szelidvilágú és mégis egész lelkét kitöltő boldogsága jelenik meg előttünk a Blaskó Máriától megszokott páratlanul művészi elbeszélő hangon. Adjuk a leányifjúság kezébe, hogy tanuljon belőle.

Fabiola. *Wisemann* bíboros csoda szépségű, a «*Katakombák Egyházáról*» írt regényét *Haudek Ágoston* átdolgozásában újra kiadta a Szent István-Társulat. A vallásos regényirodalom e nagy sikert aratott művének igen nagy keletje lesz az új kiadásban.

☪ Jézus Krisztus által! ☪

Az Anyaszentegyház imaéletének jellegzetessége, hogy minden imádásának végén ott van: «*A mi Urunk Jézus Krisztus által!*» Jézus az Egyház alapítója, Jézus az Egyház tagjainak üdvöztetője, Jézus az egész Egyház lelkiéletének a szíve, Jézus a természetfölötti élet világossága és forrása: *Jézus az élet Napja — élővíz Forrása és Kenyere*, szóval mindene. Az Anyaszentegyház ezért nem akar és nem is tud semmit Nélküle kívánni, kérni, cselekedni.

Egy testet alkotunk Jézus Krisztusban, «*mert úgy tetszett az Atyának, hogy Őbenne lakozzék minden teljesség és hogy Ő általa megengeszteljen magával mindent, hogy békességet szerezzen keresztjének vérével mindennek, ami akár földön, akár mennyben legyen!*» Ez a Krisztussal való szoros kapcsolat életföltételünk: Nélküle nincs élet csak tengődés, amely az örök halál boldogtalanságának poklában sötétedik el teljesen. Ó, Jézus, mit mondjon a hívő lélek Rólad! *Mivel fejezze ki, hogy mindene vagy!*

Csak azzal, hogy maradjon Nálad! Éljen Benned! Nyilatkoztasson meg önmagában Téged! Engedjen Téged élni, érvényesülni önmagában!

«Az én életem Krisztus!» mondja Szent Pállal minden oltáregyesületi tag! Mi az oltáregyesületi hivatással a többi hívőnél különösebben is meghívtunk az Úr Jézussal való egyesülésre.

Engesztelő szentségimádásunk semmi sem volna, ha a szeretete szentségében közöttünk és értünk folyton engesztelő Úr Jézus szívébe nem venné és a magáéval egyesítve be nem mutatná a mennyei Atyának.

Engesztelő szentáldozásainkról ugyanazt kell mondanunk: a szívünkbe szálló és bennünket betöltő — vagy még tökéletesebben szólva — a lelkünket önmagába bekebelező szentségi Jézus ad színt, méltóságot, értéket a mennyei Atya előtt a mi oltáregyesületi tagsággal járó engesztelő szentáldozásainknak.

S az oltáregyesületi alamizsnák! Az úgynevezett tagsági díjak és

adományok! Mivel ezek a szentségi Úr Jézusnak szólnak, valósággal Neki adatnak, mert az oltánál a Krisztus nevében beszélő misézőpap személyében Krisztus maga jelenik meg a mennyei Atya előtt az Oltáregyesület által adományozott ruhában, Ő maga pihen az Oltáregyesület által készített korporálén és oltárterítőn, az Ő szentséges vére van az Oltáregyesület monogrammjával jelzett kehelyben, Ő maga van jelen a szegény templomoknak juttatott szentségmutatók, sok hódolatok és imádást fogadó, Szentostyájában. És ezentúl az Oltáregyesület életének külső megnyilvánulásai-
ból — közös imaóra — egész napi szentségimádás, közös szentáldozás, folyóirata az «Örökimádás» és az imaszándék, vagy a gyermekek között a «Jézusom Örööm» terjesztése révén kifejtett és tisztán az Úr szentségi országáért végzett munka eredményei is mind-mind direkt az Úr Jézus dicsőségét szolgálják és rajta keresztül dicsőítik az Atyát és a Szentlelket is!

Milyen gyönyörű ez a «Jézus Krisztus által»-os Isten szolgálat! Minden gondolat, hódolat, vágy, akarás, cselekvés, amelynek dicsőséges koronája Krisztus!

Kedves oltáregyesületi tagok, nyissunk be az újesztendő első és minden napján ebbe a «Jézus Krisztus által» megdicsőülő lelkivilágba, akarjunk a szőlőtől bő gyümölcsöt termő szőlővesszők lenni ebben az új évben a szentségi Jézus országában sok gyümölcsöt teremni «a mi Urunk Jézus Krisztus által»!

Mátrai Gyula dr.

OLTÁRISZENTSÉG

Hitünk szent titka, Oltáriszentség!	Éltünk reménye, Oltáriszentség!
Kenyér színébe rejtőzött Főlség.	Általad szentül az emberiség.
Téged imádunk, Istennek vallunk,	Téged imádunk, Istennek vallunk,
Eros hitünkkel ezerszer áldunk.	Bizó reménnyel ezerszer áldunk.

Szívünk szerelme, Oltáriszentség!
Belőled árad lelki édesség.
Téged imádunk, Istennek vallunk,
Szerető szívvel ezerszer áldunk.

Csaba Mária.

A Szent István-Társulat többi ifjúsági könyveiről is elmondhatjuk, hogy minden igényt kielégítenek mind tartalmuk, mind kiállításuk szerint. **Kosáryné Réz Lola**: *Földrepottyant két manócskája*, **Pohárnok Jenőnek**: *A verhetetlen tizenegy-ről írt sporttéma elbeszélése*, **Zimányiné Mérey Margit-nak** *Hamupipőke papucs* című meséje és **Tobisch Irén**: *Csodagyöngye*, realitásokhoz mért fantázia gyönyörködtető világába viszik olvasóikat. Szeretettel hívjuk fel rájuk a könyvtárak figyelmét.

Az Oltáriszentség örök Betlehemünk.

Elmélkedés.

A betlehemi pusztaórol éjnek idején a jászolhoz hívott pásztorokkal együtt térdelünk az isteni gyermek előtt és hívő lélekkel, szerető szívvel boldogan imádjuk Őt. Tudjuk, hogy Krisztus istállója itt a mi főlszentelt templomunk, hogy jászola a mi oltárunk s hogy a jászolban fekvő és pólyákba takart isteni gyermek az nem más, mint a kenyér színében elrejtőzött Jézusunk. Érezzük, hogy amennyi áldás, erő, öröm és szépség áradt Betlehemből a világra az első karácsonyi szent éjtszakán, ugyanannyi isteni áldás, kegyelem, jóság és szeretet árad szét ma is az oltár nagy szentségéből a lelkek megszentelésére. Isten Fia közibünk szállt újra és velünk lakozik szüntelen. Mi is láthatjuk dicsőségét és élvezhetjük, mint a jámbor pásztorok gyermeki mosolyát, jóságban és kegyelemben való bőkezűségét. S ami az ő számukra jel volt, amelynek segítségével éjnek idején is megtalálhatták könnyen őt, az maradt minden idők számára, így a mi számunkra is örök jel, amelynek nyomán feltalálhatjuk Őt.

Ez lesz a jel: «Találtok egy gyermeket pólyákba takarva és jászolba fektetve».

I. *«Ime a jel: Találtok egy gyermeket!»* Egy darabka kenyérben, a fehér ostya színében itt van köztünk az isteni gyermek. Izaiás prófétával együtt zenghetjük örvendező szívvel: «Nekünk adatott e gyermek. Értünk született e kisdéd». Aquinói Szent Tamással, az Oltáriszentség dalosával, énekelhetjük: *Nobis datus, nobis natus . . . Nekünk adatott, nekünk született . . .* — a szentségben. Ó- és Újszövetség látnokai, hívő nagy lelkei az oltár zsámolyánál találkoznak az elrejtett, e világra született isteni gyermek buzgó imádásában. A megtestesült Isten — a nekünk adott Isten. A kenyér színben valósággal jelenlévő Isten — a nekünk adott Isten. Ez úton még jobban birtokába jutunk az isteni gyermeknek, mint megtestesülésében. Még bensőbbben egyesülhetünk vele, mint a betlehemi pusztán való születésében.

Adott-e nekünk Isten nagyobb ajándékot, mint mikor a betlehemi éjtszakán istállóban és most templomunk megszentelt oltárán Fiát adja? Lépett-e Isten közelebb az emberiséghez, mint mikor e világra született és mikor oltárainkról, mint az ő jászolából, lelkünk hajlékába költözik? Egészen új szeretetnek varázsa és boldogsága van kiöntve a jászolon és oltárainkon. Krisztus, az Isten Fia közli magát velünk, mint szerető gyermek itt is, ott is. Örök, édes szeretettel jön felénk. Jön és mi hittel, szeretettel fogadjuk Őt, mint egykoron szende szűz anyja, Mária, nevelőatyja Szent József és az angyal által imádásra hívott pásztorok. Igaz, most testi szemekkel nem láthatjuk Őt. Föl nem deríthetjük misztikus leeresz-

kedésének útjait. De azt tudjuk és érezzük, hogy mily nagy boldogság Ő nekünk. Nélküle nem élhetünk. Nélküle nem emelkedhetünk, nem győzhetünk, szentekké nem lehetünk.

A szent Szűz helyett az Egyház, e jó anya, nyújtja nekünk kenyér színben az isteni gyermeket. Egykoron jászol, szalma — most oltár, ostya képezik hozzánk való leereszkedésének külső kereteit.

Nem értjük hitünknek e mélységes titkát, mégis ha valaha, úgy most, karácsony ünnepén érezzük, hogy mennyire nekünk való az isteni gyermeknek magát nekünk adó csodálatos szeretete. Vajha viszonzni tudnók az isteni szeretetét! Ez isteni gyermek kenyér színben a miénk. Szeressük Őt. Vajha mi is gyermekké lennénk előtte! Újjá kell születnünk, hogy hozzá méltók legyünk. Szent gyermekségének lelkületébe öltözzünk és megvetvén a gőgöt, a fenhéjázást az Isten-gyermekség kisded ösvényére lépjünk. «Ha nem leszték olyanok mint a gyermekek, nem mentek be a mennyek országába».

De nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy e gyermeknek imádás jár. «Jöjjetek nemzetek és imádjuk őt». Ő Emmanuel, azaz Isten velünk, azért élő hittel, alázatos, hódoló szívvel imádjuk őt. Mennél jobban megálázta, kiüresítette magát értünk, annál jobban áldjuk, magasztaljuk, dicsőítsük Őt. Örvendező szívvel, imádkozó lélekkel zengjük előtte: Gloria in excelsis Deo!

II. *«Pólyákba takarva!»* Betakarva, elfödve fekszik előttünk az isteni gyermek. Nem elrejtve, csak betakarva. Itt van, nem kell mint a rejtett dolgot keresnünk Őt. A miénk Ő s mi ha pólyákba takarva is, de valósággal bírjuk Őt. Mennyire hasonlítanak az Oltáriszentség igénytelen külső színei azokhoz az egyszerű, szegény pólyákhoz, amelyekbe a Szűzanya takará Őt. A külső színek nem annyira rejtik Őt, mint eltakarják előttünk isteni fenségét, mennyben elnyert örök dicsőségét. De nem takarhatják el előlünk kiáradó jóságát és mérhetetlen szeretetét. És ezzel a kiáradó isteni jósággal, emberbaráti nagy szeretetével édesít magához minket.

Ki előtt az angyalok nem merik fölemelni szemüket. Ki előtt megborad az egész természet, földre száll mint gyermek a «kenyérházban», Betlehemben, hogy elvetvén ott a jó magot, mint választottak gabonája, az «élet kenyere» kelhessen ki s hogy mindaz, ki e kenyérből eszik, annak örök élete legyen.

Ha a régiek félték Istentől, volt okuk rá. Ádám érezte igazságát és megijedt. Félelme átragadt, átszállott ivadékaiknak ivadékaira. Izaiás látta fenségét és megdermedt. Nekünk az Úr Jézus hófehér ostya tiszta színe alá rejté fenségét s nem érezteti velünk igazságát, de mint egykor a pólyákban, úgy itt a szentségi színekben érezteti velünk jóságát és szeretetét.

«Rejtőzzetek el Isten rettentő orcája elől — kiáltotta egykoron Izaiás

próféta — és fenségének dicsősége elől.» Most inkább az Úr rejtőzik el szerényen, hogy bátran és bizalommal közeledhessünk feléje. Régente jajkiáltás hallatszott: «Halállal halunk meg, mert közeledett felénk az Isten». Most ép ellenkezőleg, nagy örömmel kiáltjuk: Élettel fogunk élni, mert mint gyermek pólyákba takarva, mint a lelkünk eledele kenyér színében közeledett felénk az Isten. Két szín a takarója. Két lepel alá rejté szent testét és véré, isteni kegyelmekkel teljes életét. Keveset látunk. Hinni kell, mint egykoron a pásztoroknak. Ők az angyal szavának hittek. Mi az Isten egyszülött Fia csalhatatlan szavának. A szemünk s minden egyéb érzékünk csalódhatnak. Itt nyugodtan csak a hallásra támaszkodhatunk. Mi hiszük mindazt amit Isten Fia mondott. Mert nincs annál igazabb igazság, mint amit Ő mondott. Ne bántson, hogy az isteni gyermek pólyái, e nagy szentségnek külszínei áthatolhatatlanok. Vigasztaljon minket inkább az, amit az isteni gyermek pólyáira, a szentség hófehér leplére írt: «Boldogok, kik nem látnak és hisznek». Hisznek nemcsak abban, hogy a színek takarói az isteni gyermeknek, hanem abban is, hogy a külső színekkel eltakart isteni gyermeknek missziója is van lelkünkhöz. Lelkünket szereti, azt kedveli; azért született, azért szenvedett. Egyesülni vágyik vele. Eledele akar lenni. Ezért rejtőzik a kenyér és bor színében.

Nemcsak imádatos szeretettel térdelünk előtte, hanem készséggel, szívvel nyitjuk meg lelkünk ajtaját előtte. Betlehemnek lakói szegénysége, pólyái miatt nem ismerték meg Őt s nem fogadták be Őt. Tova úzték. Mi sietve sietünk lelkünk hajlékába fogadni Őt. Hisz nagyobb, fönségesebb, szebb karácsonyi ajándékunk nem lehetne, mint a betlehemi kis Jézus a kenyér színében.

III. «*Jászolba fektetve!*» Föl nem fogható nagy megalázódása számunkra az Isten szent Fiának, hogy égi dicsőségének fénylő trónusát az istálló jászolával és szentségi oltárainknak szerény kis tabernákulumával cseréli fel. Ha az oltár előtt térdelsz és Isten Fiának e mély megalázódása megdöbbeneti lelkedet és fölkel benne a gondolat: Nem méltatlan-e a végtelen fölséges, mindenható szent Istenhez, ég és föld Urához, hogy mint gögicsélő, síró, tehetetlen gyermek feküdjön a jászolban és még lehetetlenebb, szinte élettelen állapotban elzárva legyen a tabernákulumban, gondoldj arra, amit Tertullianus mond: «Ami méltatlan volt Istenhez — hasznos volt az én üdvösségemre. Üdvösségemre szolgál látni Isten Fiát a jászolban feküdni s a földi kincseket megvetve oly korán szenvedni. Üdvösségemre szolgál látni Őt a nehéz keresztet hordozni és értem a kereszt oltárán függni. Üdvösségemre szolgál látni Őt, amint a kenyérszínben elrejtőzve értem újból áldozattá lesz a mi oltárainkon. A barlang, a jászol, a szikla s rajta a kereszt mind egyesül a karácsonyi szentmisében. Megújul itt minden. S vajjon miért? Az én üdvösségemért. S azáltal, hogy hasznos üdvösségemre,

méltó lesz az Istenhez. Mert hisz semmi sem méltóbb Isten jóságához és irgalmához, mint az én lelkem üdvössége. Isten szent Fia a jászolban és az oltáron, nem kevésbé fenséges, mint a magas égben s mégis így emelt fel magához minket. Nem meríti ki sem a jászolban, sem oltárunkon végtelen gazdagságát, de mégis mérhetetlenül gazdagokká tesz így minket. Nem veszíti el sem a jászolban, sem oltárunkon istenségét és mégis így közölkötte és közli velünk azt. Megőrzé a jászolban és megőrzi oltárunkon égi dicsőségét, de egyben megmutatta nekünk végtelen nagy jóságát és szeretetét.

Azért húz lelkünk hozzá. Azért nem félünk jászolától. Azért érezzük szent karácsony ünnepén mérhetetlen boldogságot. Körülöttünk kísért az élet sok-sok kegyetlensége. Gondban és keserves vergődésben hullámszik körülöttünk az élet. S mi úgy érezzük, hogy boldogok vagyunk. Hogy őszintén tudunk egymásnak boldog karácsonyi ünnepeket kívánni, mert az isteni gyermek jászolánál, az Úr oltáránál megtaláltuk üdvözítő, boldogító Istenünket, aki ha pólyába takarva is, ha külső színek alá rejtőzve is, de kiárasztja reánk a mindeneket fölülmúló, mindeneket betöltő isteni szeretetét. «Megjelent nekünk újból isteni Üdvözítőnk jósága és emberbaráti szeretete». Ily édes még nem volt soha az ég: «ma mézzel folyókká lettek az egek».

De midőn így kiárasztja oltárainkról isteni szeretetének bőséges, boldogító kincseit az egész világra és szabadságot nyújt nekünk, hogy hozzá üdvözítő Istenünkhöz bizalommal közeledhessünk — azt is megmutatja, hogy hogyan közeledhetünk feléje, hogy még jobban és tökéletesebben bírassuk Őt és boldogító kegyelmeit. Leereszkedésének hármaskör foka: gyermek, pólya, jászol egyben három lépcsőzet is a mi számunkra, amely jelzi, hogyan találhatunk biztosan oda.

Egyszerű, megújult gyermeki lélekkel közeledjünk feléje. Hittel és bizalommal térdeljünk eléje. Nyissuk meg lelkünk ajtaját és Mária, Szűzanya szeretetével öleljük keblünkre Őt. Alázattal boruljunk jászolához, mely most már a mi lelkünk oltára és mély imádatlal köszöntsük Őt és mondjuk neki szeretettel:

Mane nobiscum Domine! — Maradj mindig velünk drága kis Jézusunk!

dr. Kerner István.

Mária ruhájában címen *P. Marcell* kármelita atya szentbeszédeit adta ki a Kármelita rendház Győrött. A kedvelt szónok szentbeszédeiről egyik híve által gyorsírással készített és később a szerző által átrevideált följegyzések. A szent Szűz iránti lángoló szeretet, mely a könyv sorai között izzik, minden olvasó lelkét magával ragadja. Ajánljuk.

Boldog újévet!

ELMÚLTAK a szép karácsonyi ünnepek, kialudtak a fenyőfa gyertyáscskáái, csak a templomokban áll még a betlehemi jászol. Még fogva tartja szívünket, lelkünket, egész valónkat, nem engedi kialudni azt a bensőséges fényt, áhitatot és kegyelmi hatást, mely mágnesként vonzott, édes bilincsekkel láncolt az égi Kisdedhez. A glóriás «csendes éj» örömteljes hangulata át meg átjárta szívünket, új embert formált belőlünk, úgy érezzük csupa szeretet, csupa jóság, áldozatos készség sugárzik rólunk, szeretnénk a nagy világot keblünkre ölelni és csak adni, két kézzel ajándékozni, örömet szerezni mindenkinek, mindenhol.

Miért?

Mert megszületett, mert velünk van az Isten!

Ezerkilencszázharminchat éve elindult Betlehemből a csodálatos Élet s bár a Betlehem

kívülről csak egy rozoga viskó, belül durva szalmával bélelt, a bölcsője szegénynél is szegényesebb, mégis a világtörténelem középpontja lett. Betlehem a régi pogány világ megszűntét s egy új, megszentelt, megkelesztelt korszak kezdetét jelenti. Az első karácsonnyal vette kezdetét az új időszámítás s azóta minden évforduló «boldog új esztendő». Most is új esztendő hajnalán állunk, most is hangzik világszerte a «boldog újévet!» köszöntés s akár sablonos udvariassági forma, akár mélyen átér-

Öt szeretete szentségében az egész országban illetik. Az engesztelő kilencedet január 18-án reggel 9 órakor a szentséges atya budapesti követének, dr. Rotto érseknek a Szentlélek segítségül hívásával egybekötött engesztelő szentmiséje nyitja meg. Ilyen szentmise lesz mindennap 9 órakor. Délutánonként pedig minden nap kiváló szónok, Kovács Sándor, az Akció Katolika országos főtákará fog prédikálni és egy-egy főpap adja az ünnepi áldást a legméltóságosabb Oltári-szentséggel. A nap folyamán nemcsak a Mária Reparatrix (örökimádó) szerzetes-nők imádják a szentségi Úr Jézust, hanem az oltáregyesület tagjai és kongrega-nisták is állandóan ott fognak térdelni az imaszármályon. A nap folyamán az intézetek lelkes ifjúsága egymást váltja a templomban. A szentségi Úr Jézus előtt öröm- és bánatkönyvek, lelkes megújulások, szív- és lélekvirágzások boldogító tavasza fog virulni a farsangos télben. Az engesztelő nagy kilenced Te Deumjára (hálaadó befejezés) maga a bíboros hercegprímás jön el az Örökimádásba.

Istenem, de jó volna most Budapesten lakni! De szeretnék én is részt-venni ezen a szép ájtatosságon!

Testvér! részt vehetsz Te is! Részed lehet ebben a nagyszerű jóvátétel-ben Neked is!

1. Ha semmit sem tennél mást, mint a rendes oltáregyleti havi kötelessé-gedet elvégzed, már akkor is részed lesz a nagy központi ájtatosságon, mert az ott engesztelő tagok mindég az egész oltáregyesület nevében vannak ott. Minden egyes oltáregyleti tag, az egész oltáregyesületet képviseli az Úr Jézus előtt. Tehát Téged is!

2. Több lesz a részed a kilencedben, ha naponta vagy legalább szentség-imádó napodon *gondolsz reá egy jóhással*: Jézusom, a mérhetetlen sok bűn jóvá-tételére tedd alkalmassá az engesztelő kilencedünkön résztvevőknek lelkét! Uram, a Te dicsőségéért adj segítő kegyelmeket a kilenced szónokának és minden résztvevőjének!

3. Még több részed lehet a kilenced sikerében és benső-lelki-értékessé tételében, ha a novénáig *naponta szerzesz valami érdemet* (erénygyakorlat, le-mondás, jócselekedet, önsanyargatás stb.), amelyet összegyűjtesz és lélekleben elküldesz a kilenced minden napján valamit az Örökimádás templom trónján várakozó Úr Jézus elé. A legkülönbözőbb bűnökért is kap így megfelelő elég-tételt a szentségi Úr Jézus. Küldöncöd az őrzőangyalod legyen, aki nagy boldog-sággal vállalkozik arra, hogy a felajánlott érdemedet elvigye az Örökimádás Ura elé.

4. Magad is velünk tarthatod az egész kilencedet, ha akár otthon, akár a templomban a kilenc napon egy-egy imaórát tartasz, szentmisét hallgatsz, engesztelő szentáldozást végzel.

Kedves oltáregyleti Testvér, gondolj a mérhetetlen sok bűnre, melyet engesztelni, jóvátenni kell! Állj te is buzgó munkába a kilenced sikere érdeké-ben. Gondold meg, milyen fölségesen szép lesz az egész országban élő oltáregyle-tiek bekapcsolódása ebbe a kilencnapos ünnepélyes engesztelésbe! Mielőtt az Örökimádás gyönyörű oltárán kigyulladnának az engesztelő tüzek, szerezzünk sok «olajt a mi mécsesünkbe», hogy a kilenced alatt ne fogyjon ki belőle, hanem világitassunk vele a bűn éjtszakájában a szentségi Úr Jézus édes vigasztalására!

* * *

Az oltáregyesület tagjai januárban a következő búcsúkat nyerhetik: Újév napján 30 évi 30 negyvenednyi, 2-án teljes búcsú, 3-án teljes búcsú, 6-án 30 évi és 30 negyvenednyi, teljes búcsú az imádási óra napján és egy tetszés-szerint választott napon. Az engesztelő kilenced résztvevői szintén teljes búcsút nyerhetnek, ha legalább öt ájtatosságon résztvettek. Teljes búcsú a helyi, havi összejövetel napján.

🌀 Új év — új élet 🌀

A természet most téli álmát alussza. A természetben nincs halál — a természet él, folyton megújuló étellel erősödik, gyarapszik.

A fa ősszel lehullatja leveleit, leveti zöld lombját, hogy élhessen, hogy el ne fagyjon — új erőt gyűjt, hogy tavasszal újból kihajthasson.

Míg a fa törzse és ágai holtak látszanak, addig a föld alatt levő gyökerek erősödnek és alig várják az életet hívó tavasz érkezését, hogy elszállíthassák a törzsön át a megdermedt ágacskákba a friss életnedvet. És amikor az első tavaszi napsugár rácsókolja éltető melegét a hideg természetre, megnyilatkozik az élet, felbred mély szendergéséből a természet: kihajtanak a kicsi bimbók, kifeszlenek a friss levélkék és látjuk: ami holtak látszott, az nem holt, hanem friss, pezsgő, lüktető élet, igazi, eleven élet: *új élet*.

Lelkünkben is van élet — hacsak a bűn ki nem oltotta azt —, de kérdés: ez a lelkünkben levő élet igazi, eleven élet-e, vagy talán csak olyan szunnyadó, álmos élet?!

Emberek vagyunk. Mindegyikünk életében lehetnek, sőt vannak évszakok: virágot fakasztó tavasz is, édes gyümölcsöt érlelő meleg nyár is, de van levélhullató ősz és komor, fagyos, hideg tél is.

Talán a multévi nagybőjt és advent között levő idő volt a mi életünkben ez a téli időszak — és az adventnek kellett volna új rügyfakadást hoznia —, de talán késett ez a mi tavaszunk — és az *új év jelent majd új életet*, az új év jelent új élet-kezdést.

Ahol eleven élet van, ott fejlődés van. Ahol nincs fejlődés, ott nincs igazi élet.

Grönland jégmezőin is van élet, de mi nem ilyen életet akarunk a mi lelkünkben: hideg, fagyos, fázós életet — hanem meleg, tüzes, forró életet, melyben van tavasz is, olyan életet, melyben van nyár is!

De legyünk őszinték önmagunkkal szemben és valljuk meg, hogy Grönland-lelkek, hideg, lüktető életet nélkülöző lelkek vagyunk, akiket a mindennapi hibák rabláncái úgy a földhöz kötnek, hogy meg se moccanunk, hogy életteleneknek látszunk.

Nem akarok azokról beszélni, akik bűnben élnek, akik súlyos bűnben élnek, mert ezekben nincs élet. Ezekről mondja az Úr Jézus: «Azért jöttem, hogy életük legyen».

Hogy életük legyen!

A természetben alig találunk példát, mely hüen tükrözné az ilyen lelkek állapotát. Mert a kristályok is, melyek pedig az élettelen ásványvilághoz tartoznak, fejlődnek: formát öltönek, kristályosodnak; tehát van bennük bizonyos élet.

A bűnös lélekben nincs élet, nincs természetfeletti élet, annak egyetlen szikrája sem — új életre van szüksége: «... hogy életük legyen!» ... élete legyen, — mert most nincs benne élet.

Hogy bőségesebb életük legyen!

Az Úr Jézusnak ez az óhaja azokat illeti, akikben van élet, de még mindig nem a tökéletes, de még mindig nem az igazi élet, — nem maga az Élet.

Mi is próbáljuk élni a bőségesebb életet, de talán nem az igazi életet, mert nem figyelünk fel Arra, aki azt mondja: *Én vagyok az élet!* A tabernákulumból hangzanak felénk e szavak, az eucharisztikus Úr Jézus igéi ezek — figyeljünk fel reájuk!

Én vagyok az élet.

Az eucharisztikus Jézus az a csíra, az az életmag, mely bennünk is életet kelt, mely bennünk is megkezdí az új életet. Ő a nemes oltóág, mely az egész vadoncot megneemesíti — természetesen csak akkor, ha egygé lesz azzal, egygé lesz a lélekkel.

Egyesüljünk ebben az újévben gyakran az élet forrásával, — magával az étellel, a szentségi Úr Jézussal, hogy bennünk is legyen élet, több élet, igazi élet, hogy bennünk is tökéletesedjék a már megkezdett természetfeletti élet, hogy a talán hideg, sivár tél után virágos, meleg nyár legyen a mi lelkünkben s ezt kövesse a gyümölcsöt érlelő ősz: arasznyi földi életünk legyen kiindulása az örök életnek, kezdete egy új életnek, melynek sohase lesz vége!

Miklósi László.

*****

Lenz János S. J.: Az eget hirdetik. A népszerűsítő csillagászati irodalomnak határozottan eseménye a fiatal jezsuita csillagász könyve, amely szinte mint valami rakétarepülőgép száguld olvasójával együtt végig a csillagoktól tündöklő világűr fantasztikus titkai között. Könnyű volna a szerző számára csak fantáziával közelíteni meg ezt a világot, azonban az elképzeltetés csak eszköz. A szerző Középeurópa egyik legképzettebb csillagásza, akinek az volt a célja, hogy az olvasóknak a csillagos égről minél szemléletesebb képet adjon. Adatai mind tökéletesek és tudományosak. Megmutatja a hold komoran felmeredő gigantikus fekete sziklahegységeit, az öregedő Marsot és az ifjú Vénuszt. Mint valami lágy fénnel csillámló úszó legyezőt, mutatja meg a planetoidák tündöklő raját. Időzünk vele a nap viharzó lángorkánjában, égő városként idézi elénk az apokaliptikus látványt. Rendkívüli az út, amit megtett velünk a világűrben csillagsziget-csoporttól csillagsziget-csoportig. Világok ezek, amelyeket a szem halványan csillámló ködfoltokként megpillant. Olyan érdekes ez a könyv, mint valami regény, az olvasó alig tudja letenni. Ára 2.50 pengő. Kiadja a Pázmány Péter Irodalmi Társaság. (Budapest, VIII., Mária-utca 23.)

LELKI-TÁRSOLYOMBÓL.

Irta: OLCSVAY GÉZA.

Ha nem tértem volna meg 1925-ben, az emberi gazságok, szenvedések és igazágtalan egyenlőtlenlégek rettegett nihilistává tettek volna... Emlékszem, Szibériában egyre ezt mondogattam a szalmalángosoknak: az evolutív fejlődés éber elősegítésének híve vagyok. Hazaérkezésem után felajánlkozom a döcögös «Tegnapnak», de ha nem fogad el, a «Holnap» erejével zúgom szét, a «Holnap» születésének joga!...

A tegnap elismert, de nem vett pártfogásba! Közben Isten fénylett elem a durva, dübörgő országúton s így az örök értékek keresésére, megváltására és visszatükrözésére köteleztem el magam!... Alleluja!...

Abban az akkordban akarok visszhangként élni, melyet a szelíd és alázatos szívű názáreti Jézus hagyott maga után a földön, hogy lelkem ablakából más lelkek ablakába dalolhassam be ezt az akkordot, hiszen Krisztusért dolgozni egy egész életre való boldog munka!

A gyakorlati kereszténység a templomon kívül kezdődik s válik felismerhetővé!...

Életünk — akaratunk ellenére is — messze elkerüli a csak «egyéni» jelleget!

Az élet kapcsolatos és az életsemények láncszemszerűek.

Az egyén legmakacsabb ellenfele: önmaga!

A teremtő Isten bölcs elrendeléséből «nem jó az embernek egyedül lenni» a Földön!...

Az Ember eleinte éli, később érzi, még később gyűlöli, bírálja vagy csodálja az életét!

Csak az az Ember bőkezűsködhet a Szeretetben, aki a biztos úton már biztosan jár!

Meglátni és vállalni kell az Igazságot!

A szív és a lélek a Test gyémántjai!

A Földön látszólag az igazságtalanság és az egyenlőtlenlégek domináló!... A földi igazságtalanság egyeduralma sem magyarázható meg — a vezeklés-szerű életvallás nélkül!

A látszólagos földi igazságtalanság «egyeduralma» ellenére is olyannyira szomjúhozott igazság szüntelen szomjúhozása: észre-térítésjellegű!...

Isten — ép csodálatos mindenhatóságából kifolyólag — ok és cél nélkül senkit és semmit sem teremtett!

Földi halálunk percében találkoznak először az igazságossággal!

Az isteni erősebb az emberekben, de az ördögi otthonosabb!

K R Ó N I K A

December folyamán az Oltár-egyesület választmánya és terjesztőnői nem tartottak üléseket, a munkaórákat azonban megtartottuk még a karácsony előtti utolsó héten is *dr. Mátraí* szokásos konferenciáival, melyek témái az optimizmus a lelki életben, a magyar ünneptörténelem és a karácsony előtti nagy férfiak antifónái voltak.

A munkaórákat január 10-én újra megkezdjük.

Választmányi ülésünk jan. 13-án terjesztőnői pedig 20-án lesz a Központban d. u. 4 órakor.

Imaszándékunk propagálása egy-két helyen — a hihetetlen szegénység miatt — nagy nehézségekkel találkozott. Ilyen helyeken diszpenzációt adott a Központ. Ahol még 2 filléje sincs valakinek, az már igazán döbbenetes és minden türelmi méltánylást érdemlő szegénység. Hála Istennek ilyen csak két Oltár-egyesületben fordult elő az országban. Imáinkkal segítsünk nekik, hogy áldozattá tegyék a szegénység keresztjének hordozását. A lap zártaig hat ezerig emelkedett az igényelt imaszándék és közel négyszáz új előfizetője is lett az Örökimádásnak.

Január 18—26-ig lesz az engesztelő kilencedünk. Mint már a havi «Imaszándék»-ban is hírt adtunk róla az idén egybeesik kilencedünk az eretnekek megtérééséért végezni szokott kilenceddel. Olyan sok megbántás éri a szentségi Jézust az eret-

nekek befolyása alatt, az Eucharisztiaiba vetett hit ellen elkövetett bűnökkel is, hogy ez a kilencednek külön is aktualitást ad. A novénát 18-án reggel 9 órakor *Veni Sancte*-s szentmisével nyitja meg *dr. Rotta Angelo* pápai nuncius. Szónoka mindennap *Kovács Sándor*, az Actio Catholica országos közp. titkára lesz. Mindennap 9 órakor engesztelő szentmise, délutánonként pedig főpapi ünnepélyes áldás a legméltóságosabb Oltáriszentséggel.

Zaymusz Gyula plébános, a kiváló tollú író, igéretet tett, hogy az Örökimádás ezidei évfolyamába egy hosszabb folytatásos elbeszélést fog írni. Ehelyütt is hálásan köszönjük és minél előbb elvárjuk.

Az Örökimádás templom kifestésére legutolsó kimutatásunk óta a következő adományok érkeztek: *N. N. 4 P*, *Scheuring Irma 10 P*, «*Antónia*» 4 P, «*Hálából Isten segítségéért egy boldog nagymama*» 20 P, *Hnitka Józsefné 2 P*, «*Egy nagy beteg*» 1 P, «*Mikulásra az Örökimádás Urának*» 5 P, «*Jézusom óhajtom és szeretem a te házad dicsőségét*» 3 P, «*Szegénységem adománya a legnagyobbra hivatott és lelkileg leggazdagabb templomnak*» 2 P.

A neszélyi «Kis Örökimádás zárdakápolnára» a következő adományokat kaptuk: *özv. Sulyok Gézánné 10 P*, «*a neszélyi kápolna harangokra*» 5 P, «*Margit anya emlékére*» 10 P, *Kriegsau Emil 3 P*, *vitéz N. N.-né 5 P*, *dr. Rott Nándor 40 P*, *dr. Harza Lajos 5 P*, «*Szent József plébánia*» 15 P, *Kiss Vincéné 1 P*, «*Édesanyám meggyógyulásáért*» *Acsai Mária 1.50 P*, «*Hálából a halálos betegségből való felgyógyulásomért*» *Mikovits Józsefné 100 P*, «*Édesapám*

lelküdvéért» 20 P, «Hálából azért, hogy az Úr áldozataimat elfogadta és meghallgatott» N. N. 100 P. A szent-ségi Úr Jézus fizessen meg ezerszeresen a nemesszívű jötevőknek, akiknek már eddig is sokat adott lelkileg, mint az adományok dedikálásából látjuk. Ilyen lelkület magában is a legnagyobb boldogság.

Arra is kíváncsiak lehetünk, hogy mennyi volt az elmúlt évben a két nemes célra begyűlt adomány!

Az Örökimádás festésére begyűlt 1935 december 22-ig 521 P 50 fill.

A deszmélyi «Kis Örökimádás» zárdakápolnára pedig 3491 P 70 fill. Imádkozunk nagyobb adományért a templomnak és újabb adományokért a kápolnának.

Adomány az Oltáregyesületnek.

Az Oltáregyesület központi választ-

mánya egyik buzgó tagjának, Esterházy Mary grófnőnek édesanyja 200 P-t adományozott az Oltáregyesület céljaira. Isten fizessen meg érte a nemesszívű adakozónak és ébresszen minél több oltáregyleti tagban áldozatkész lelkületet, hogy elsősorban önmaguk megtegyék, amit tehetnek s azután legyen bátorságuk másoknál is apostolkodni a szent-ségi Jézus ügyeiért, amelyekhez bizony pénzre is van szükség. *Már annyi kérvény van nálunk a szegény templomoktól, hogy ha mindet egészen ki akarnánk elégíteni, legalább ötvenezer pengőre volna szükségünk. De aki nem adhat nagy összeget, adjon kevesebbet! Ne reszteljük, ha csak kis összeget tudunk adni, hiszen «a sok kicsi is sokra megy!»*

Bangha Béla S. J.: Róma lelke. A szerző — a magyar katolikus élet egyik legismertebb neve és leghatározottabb arcéle — «Utak és Élmények» alcímet adott új könyvének. Utak és élmények: vajjon hol? A geográfiai területek, amiket a szerző bejárt, elég különfélék: Canterbury, Róma, Nápoly, Konstantinápoly, Siena. Nem is egyidőben és egy alkalommal tette meg ezeket az utakat. Canterbury az egészen fiatal jezsuitát látta, míg a sienai út csak három évvel ezelőtt volt. És mégis: e különböző időkben szétágazó utak egységes területen történtek, egy Egyháznak és egy világnézetnek területén vezettek át. Érdekes, hogy mennyire egységes az a világkép, amely ezekből az utakból összeszegeződik; ez csak a katolicizmuson belül lehetséges! Abban az Egyházban, amely telve van az Örök Város egységes és titokzatos sugárzásával. Róma és a Rómát átvett más városok mellett legfeljebb ellen-Rómákként jelentkezhetnek azok a városok, amelyek valami mást hirdetnek. S ezt a súlyos következtetést riportszerű, ragyogó tanulmányok sora vezeti végig a könyvön; képeiknek során végigjárja egész Rómát, leszállunk a katakombákba, megfordulunk Nápolyban, Canterburyban, Konstantinápolyban és Sienában.

A díszesen kiállított könyv ára 3 pengő. Kiadója a Pázmány Péter Irodalmi Társaság (Budapest, VIII., Mária-utca 23.).

Felelős szerkesztő: **dr. Mátrai Gyula.** — Felelős kiadó: **dr. Mészáros János.**

Stephaneum nyomda r. t. Budapest. — A nyomdáért felelős: ifj. Kohl Ferenc.